

KROKENS BLÄDDER

Digital miniutgåva som släppts i samband med
minnesdag för Bengt "Kroken" Nilsson och Göran Axelsson
Hästägardagen fredag 1 juli 2022

KROKENS BLÄDDER

grundforskar och rådgiver

Att vara grävande journalist och seriös historiker, TORBJÖRN, det är en bana jag med kraft avråder från, när du en gång i framtiden lägger körhand-skarna och hjälmen på hyllan och vill ha något att fylla dagarna med. Jag vet för jag har under ett halvt års tid träget forskat om Den Stora Dagen, 30 juni 1973, då du och "lille pigge" WAY lade grunden för en långt över 4.000 lång serie travsegrar.

Klart är i alla fall, att det inte precis var några småguttar du ställdes emot i loppet över 1640 meter för hästar upp till 28.000, förstapremie 1.600:- Märkligt nog är de flesta av dem faktiskt fortfarande aktiva på ett eller annat sätt. SÖREN NORBERG, 62, driver ett amatörstall på Vikbolandet, han blev champion just år -73. BJARNE ALBINSSON, 69, är still going strong och en flitigt anlitad lånekusk, LEIF BERGGREN, 4-faldig champ som nu är mentor för Jörgen Westholm, KALLE PÅ TRAPPA (Callit) jobbar fortfarande med häst, ERIK LIDMAN har två i grunden kapabla travare i sin träning och KARL-GÖSTA EDMAN, 77, förnyade sin körlicens när det nu blev tillåtet även för vuxet folk att tävla. Han var champion -71. -72 och -80. ÖRJAN ÅDEFORS, numera pensionerad, innehade championatet 1975- 78. Plus Färjestadstränaren IVAN KARLSSON och rutinerade LENNART WALLIN. Så nog fick du möta grabbar med hår på bröstet!

Av de åsna vittnen jag intervjuat, har jag inhämtat följande. Lidman uppger, när han av mig meddelats att han var med, att han rattade Bengal men inte var säker på placeringen. (Resultattistan påstår att han körde Blenda Sweep åt Leif Axelsson, som brukade kuskväxla mellan sin bror Göran och Lidman). Edman var inte med i lopp 5 överhuvudtaget men när jag envisades med att han körde megafavoriten Harry Karlstedts Moon Girl erinrade han sig att han vägrade springa fort p g a exceptionell brunst just den dagen. Bjarne Albinsson hade bättre komihåg, han blev med Mona Christ nerspeedad av Torbjörn 50 kvar. (Resultattistan: Nej, men med Mona Christs son Mr Bunter). Det enda helt pålitliga vittnesmålet stod Inge Albinsson för, han hade

stått bredvid Torsten under loppet. Torsten snackade hela tiden och trodde aldrig på chans. (Många menar att den som skötte snacket kan ha varit Inge. Här går meningarna också isär).

Äterstår ett sanningsvittne: Jag själv. Från min gästna speakerstol hade jag en härlig utblick och jag minns som vore det igår att jag ropade ut Torsten Janssons grabb som vinnare. Under själva loppet måste jag ha ätit räksmörgås, för där är det blankt. Synd och skam! Men prestationen och lyckan av att ha vunnit sitt livs första travlopp kan jag inte ta ifrån TORBJÖRN JANSSON.

Sen försvann Torbjörn från våra trakter och blev stortränare på Solvalla, en av landets yppersta genom tiderna. Segrarna tog han som oftast på Valla och Eskilstuna. Nästa Årjängstriumf dröjde ända till marknadsdagen 1985 (Suits Me) och sedan blev det ingen mer förrän en bit in på 90-talet. Vi bor ju en bit från storstan och har ju egentligen bara Årjängs Stora att bjuda de allra bästa på. Det loppet är fö en av de få verkligt åtråvärda löpningarna Torbjörn inte vunnit. Han har som bäst varit tvåa med Beanie M.M. för ett par år sedan.

Ord står mot ord som brukligt är. Det här får Silbersky reda ut. Det jag inte begriper är hur historiker kan uttala sig om händelser långt före vår tid när de inte likt mig har livslevande trovärdiga vittnen att tillgå. Ska man våga lita ens på resultattistan? Jag tror vi gör det och grattar dagens jubilar till debutsegrern sista juni 1973 och drygt 4000 vinster därefter! Länga leve Torbjörn!

RESULTATLISTA ÅRJÄNGSTRAVET LOPP 5 30 JUNI 1973

		1.21,8/1640 n rek	odds 6.10
1.	Way	Torbjörn Jansson	1.22,1 (ev 147)
2.	Mr Bunter	Bjarne Albinsson	1.22,1 (360)
3.	Prego	Sören Norberg	1.22,2 (208)
4.	Younkers	Karl O Johansson	1.22,2 (270)
5.	Ernie Bunter	Örjan Ådefors	1.22,2 (343)
6.	Blenda Sweep	Erik Lidman	1.22,3 (17)
Opl	Moon Girl	Karl-Gösta Edman	(347)
	Cardin	Lennart Wallin	(52)
	Elaine Scott	Leif Berggren	(119)
	Scotch Heart	Ivan Karlsson	

Sitt livs största ögonblick som uppfödare, hästägare och tränare upplevde OSSIAN ANDERSSON 15 juli 2000. TORBJÖRN tråkade sig ut på upploppet med STJÄRN-GALLANT och höll med minsta möjliga marginal undan till en enormt populär hemmasegrar. 26 gånger insatsen på toton, där Blomskogshästen med sitt niondespår var rätt förbisedd. Rekordputsning med 2,3 sek till 1.13,1a/1640 krävdes.

Linda Pulkkinen, Ossians dotterdotter, upprätthåller travtraditionerna och har ett par egna hästar i sin träning. Här får hon vara med på morfars vinnarbild.

Foto: Claes Kärstrand

Torbjörn har haft enorma framgångar under sin ganska långa karriär, men den häst som betytt mest för honom är nog trots allt Ola Rydstrands MEADOW ROAD. Här är det fråga om segerdefiler efter Elitloppet 1985. 11,6 a/1609 350.000:- Sett till pengar drog de båda i ännu mer ett par, tre veckor senare i två ggr Statue of Liberty Trot

på Meadowlands, summa 1.1 miljon. Att få med alla andra storsegrar skulle kräva många textsidor, men några ur högen är Sverigeloppet, Graf Kalman Hunyadi Gedenkrennen, Östgötaloppet, Smedträffen, Olympiatravet, brons- silver- och guldfinaler m m. Egentligen saknas bara Årjängs Stora men man kan inte få allt.

Omgångens skräll 1 juni 2008: Torbjörn och hans egen tränade My Life Pointer vinner Breeders Crown i Årjäng. Efter ett optimalt snällt lopp på väntan formligen exploderar 3-åringen sista 200. Det är inte precis några dussin hästar hon slår: Calamara Donna blir tvåa, Tiffany Brodda trea och favoriten (17 för 10) Ivory Tilly fyra. Oddset blev 31.36.

Foto: Kroken

Krokens
Blädder

6

hyllar en absent friend

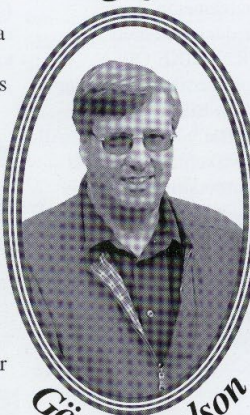
En som saknas här idag är **sportchefen** som därmed missar en hemmatravdag för första gången på vi vet inte hur länge. Till allas förvåning fyllde han 50 häromsistens. Ungdomlig som få, "inte en dag över 49" sa många när vi bad dem gissa åldern. Nu har han forslats iväg till Cypern, ett garanterat travfritt ställe.

G:s travutbildning inleddes i Professor Holger Anderssons stall, där han började ränna redan som skolgrabb. När körlicensen var ordnad, köpte han in sig i *Spurt*, en inte alltför fredlig kamrat men en stor begåvning. Åtskilliga segrar tog paret tillsammans, men det man minns bäst är trots allt två fjärdeplatser i Amatör-EM på Vincennes, ena gången sen Göran kapitalt missat starten och tappat minst 100 meter (språksvårigheter, Professor A hade bytt ut franska mot hovvärld i sin läroplan).

Efter ett dussin år på Volvex fick G chansen att heltidsjobba för travet. Det nappade han förstås på ögonblickligen och på den vägen är det. Ja, det vill säga utom idag, för nu sitter han i en obekvä

solstol och glori på Medelhavet med skor och strumpor på, ömfotad som han är. Mobilen är konstant uppkopplad hit till

50

Göran Axelsson

Årjäng, han vill inte missa minsta P21-löp. Nått läskande har han i näven och vi vet ingredienserna: de två favoritdryckerna mjölk och whisky. Proportionerna däremot är hemligstämplade, kanske fifty-fifty, rört men inte skakat? När Årjängsborna landade på medelhavsön lär det ha varit lite panikartat, för tullgubbarna hade aldrig sett fyrkantmjölk – Göran hade hört att den vita drycken var en bristvara på

resmålet – och behandlade de medhavda 12 förpackningarna som sprängmedel. Fru Monas hederliga utseende räddade situationen.

Göran var i ungdomens vår – den som nu alltså nått sitt slut – en idrottslig mångsysslare med enastående talang för all bollsport. Inom hockeysboken hade han kunnat gå hur långt som helst, men - *Jag bröt fotleden. Det är flera på den här nivån som drabbas: Henke, Brolin, Schwartz för att bara nämna några. Ett välkommet hyllningstelegram fick jag på den stora dagen. En gammal lagkamrat i Rinkens Riddare skaldade:*

Bollsinne ägde Du, klubban Du förde rätt elegant. Man kan fråga: Va' gör de i sådant fall om man landar till slut såsom ett jourfall på Säfles akut?

Vi skickar en gratulerande hälsning till jubilarerna där han sitter i sanden och gnager på sin favoritträtt, grillade kycklingben. Ser du nån som spelar beachvolley? Titta bort, tänk på lederna, sitt kvar i stolen!

18-2004

Krokens
Blädder

FULLASTE ALLVAR

Vi bevakar
KANON-
LOPPET

Många tror att det är fråga om ett jippo, en pseudohändelse, ett tidsfördriv, en muntra-tion, när granna fullvuxna karlar sätter sig upp i sulkyn bakom till omfånget inte alls lika imponerande ponnies. Så är det förvisso icke. Läs!

PROLOG SOM HETER DUGA. Som en festlig inledning på Årjängs stora travveckend mönstrar ponnyloppet 16 juli ett startfält som inte går av för hackor. (*Hacke* heter visserligen en av de fyrbenta vännerna men det är mera en slump). Man har lyckats sammanföra en kvintett av travsportens verkliga alfahannar till ädel kamp på ett som vanligt förträffligt banunderlag.

ABSENT FRIEND Fast en av kombattanterna saknas i defileringen - vår lokale ordförande Kjell Ericsson! Strul med alkotesten? Nej, nej och åter nej! Kalibrator Mats Orrenius har inte ens ansett det nödigt blåstesta de här sportsmännen utan nöjt sig med en okulärbesiktning. Kjell har helt enkelt, som den artige värd han är, överlät sin styrning till BO DOCKERED, vars häst blivit struken. Kanske inte helt efter regelboken; kuskbyte ska göras till likvärdig körsvan och Bo har kört och vunnit bra många fler löp än Kjell, som inte har en etta i kolumnen sen han med Bayi vann ett istrav i Fägelvik 1969.

DRAMATIK HELA VÄGEN Sammanbitna och helt fokuserade på sin uppgift kommer de fyra återstående höjdarna, plus Årjängs stamkund, hedersängeln FÖLET BERNDTSSON, iväg perfekt. Hacke/Bo Dockered svarar ele-

gant upp angrepp från Busebo Trullz/ ULF HÖRNBERG. Den senare väljer därefter ett defensivt upplägg och hittar ganska snart femte inner, en plats han sedan snyggt håller in i mål. Där framme sliter Danuta af Jäboruder/ Fölet och Cirkus/REMY NILSON för att få kontakt med Hacke och passerar denne 700 kvar. Resten ser ut att vara en ren defilerings för Remy sedan ett speedryck knäckt Danuta och in på upploppet kopplar feskevikarna på bredaste segerleendet och tar fram reklampennan från ATG för att skriva autografer. Varken han eller vi andra har räknat med Smedens Regent/JOHAN ABENIUS som likt en åmålitsk Palej på 60-talet kommer fräsande ute vid ricket. Snacka om tempobedömning! Inte en min, inte en maning, inte en nervös ansiktsryckning men tre säkra ponnylängder vid målpassagen. Grattis, Johan Abenius, och låt dom inte mobba dej för att du tävlade på hemmaplan. Det gjorde ju Nilson med.

Lägg också märke till att Dockered körde nytt rekord, 11,3 med Hacke. Det säger en del.

Vi citerar Signore Björn Lindblom, den italienske tänkaren: Det gäller att köra häst, inte åka häst. Den här gången kördes det på alla händer.

Här avgörs mycket. ULF HÖRNBERG ställer spetsfrågan till invändige BO DOCKERED, men denna har inte en tanke på att släppa. Ett klokt beslut visar det sig.

Varför direktbiljett till Åbergs?

"Aldrig, aldrig slites bandet, mellan Nordmarken och Skåne län"

Med 48,5 svenska mil från stallport till stallport skulle man kunna tänka sig att samarbetet Årjängstravet – Jägersro knappast ens skulle vara mätbart. Ungefär lika försumbart som substansen nitromegaincyclamatlasix (NMCL) i ett rutinmässigt taget dopingprov. Men så är det definitivt inte.

Tvärtom jobbar Värmland och Skåne ihop på ett synnerligen fruktbart sätt. Två gamla anrika banor, Jägers med nummer 1 i travstamboken (f 1907) och Årjäng med nr 7 (september 1936). Ett slående bevis på detta är att Årjängs Stora Sprinterlöp utöver sin segerpremie, i år 700.000, även vinkar med en direktplats i Hugo Åbergs, som lämpligt nog alltid körs 10 dagar efter Värmlands Stora Festdag. Inbjudan i form av en tjugus inglasad tavla överlämnas på ceremoniplats av nån malmöitisk höjdare, tidigare Claes Lundell, numera Mats Ahlkvist, sportchefen.

Erik "Karlanda" Persson, sedan 1942 ihågkommen med ett Memorial i Årjäng, hade vid mitten av 1920-talet en betydande del av sin verksamhet förlagd till Malmö. När det för travsporten förhatliga totalisatorförbudet

försvann 1923 och travhästanteringen hade en chans att bli lönsam, etablerade han sig i Skåne som tränare i hyfsat stor skala. I koalition med storhästägaren C.A. Lundgren från Mellerud (mannen bakom Solo, Ceres, Pavin m fl) slog han sig ner på Jägersro, där han under flera år var en av de tongivande, åtminstone när det gällde kallblodslopp – det kördes minst två sådana per tävlingsdag. Om vi väljer som exempel år 1926 så vann han redan vid premiären 18 april både med *Tyra* och *Kvick*. Den senare stod Erik i programmet som hälftenägare till, andra halvan ägde Lundgren. Skatteskäl? 24/5 och 30/5 vann han med *Säterjanta*, liksom 13/6, då segern togs "smärtfritt" enligt tidningen *Hästen*. *Kvick* fortsatte hela säsongen att dominera i snabbloppet och tog åtminstone tre vinster till, den sista 22 augusti, samma dag som himlens portar hade öppnats för ett skyfall, det största i dåtida mannaminne, troligen en sån skur som drabbade Köpenhamn i juli i år.

Erik var redan en mogen man 1926, 57 år, och kallades ofta "Gubben". Hans skarpskurna drag var som skapade för karikatyrteckningar. Privat

var han inte precis nån skojfrisk muntergök men han var en hästkarl av Guds nåde. Däremot var hans språköra långt ifrån speciellt välutvecklat. Den enda grava anmärkning han hade mot Jägersro lär sålunda ha varit att alla där pratade så "förblånat konstigt". Att hans eget tungomål från S:a Fors i Karlanda kunde vara svärbegripligt för en skänning, det hade han inte en tanke på.

Länken Årjäng/Jägersro har alltså av valkiga karlandanävar smitts för snart 90 år sen, och "vad vi än må mista, den skall dock aldrig brista", som visan säger. Ett gott råd fick vi i Årjängsprogrammet 1998: Ska du totospela i Åbergs, ta fram karbonpapperet och skriv av resultatet från Årjängs Stora! Traska därpå till utbetalningsluckan och hämta pengarna. Just det året såg det nämligen ut så här i de bägge storloppen: 1) Rite On Line 2) Running Sea 3) Atas Ace L. Kan den historien upprepa sig i år? Nja, eller Naj, som det underundom heter. Men nån av dem som visade upp sig i Årjäng kommer säkert att vara med på mål bilden från Åbergs, det kan du i alla fall skriva upp!

Det är ont om färska jägersrobilder på Erik Persson från 1926. Vi får än en gång ta den här till hjälp, ett vykort från 1907, där en god vän gratulerar till segern på Lindarängen, Stockholm, med en häst som sannolikt är Max II, en son till den mytomspunne Max från Holmedal. Tjugo år senare hade Erik dock en sulky av betydligt modernare snitt.

Prisutdelare vid ett par av de tidigaste memorialen var Eriks hustru Lovis, en ytterst långsam kvinna som skötte gården när maken turnerade runt om i Sverige.

Krokens Blådder 8

En pingstdag som tydligen låg helt rätt i tiden lockade 2.411 publikenheter till Årjäng och totospellet svingade sig utan svårighet över miljonribban, inte vardagsmat i dessa kärva tider, varken i Värmland eller annorstädes. För andra gången på raken var V5-an för svår för allt folket, 4 rätt gav 2.746:- (Tony Olsson inblandad igen!). När nu banan lagts om under ett kort tävlingsuppehåll får vi väl se om favoriterna återtar kommandot.

UR DJURENS VÄRLD

Från säker källa (Björnson) rapporteras att Morgan Jonasson i Tenvik med ett välriktat skott nedlagt historiens första nordmarkingska vildsvin (108 kg) och en annan meddelare - inte fullt så säker - har iakttagit bortåt två vargar vid tennisbanan i Lennartsfors. En alldeles befärd teori hävdar t o m att vildsvinen utplanterats som basföda för gräben i akt och mening att skona älgstammen. Däremot har de torskar som försvunnit från Östersjön inte hittat till Årjäng, de finns på Solvalla (Bällstaån?) enligt jämställdhetsministern fru Winberg. Det har stått i tidningen så det kanske hon har sagt. Två säkra sommartecken: *Stahre har kommit*, vi såg honom på Bjerke och *BONDGÅRDEN* med alla sina smådjur har öppnat, se välmatat bildreportage på sid 27.

Mycket norskt var det på platserna vid pingsttravet. Dagens store segerherre kom också västerifrån, *Dagfinn Aarum* som gjorde ett rejält ryck i championligan genom en kallblodig trippel, Pål Jann, Ulsrud Igel och Mjölner Knekten. Som brukligt är hyllades han för detta med en flaska bubbel av damklubben. Mycket nära en dylik putåll var även *Göran E Johansson* (Staras Brilliance, Jard Louis). Damklubben jobbar annars hektiskt med finslipningen inför *Dam-SM 18 aug*. Det har ord *Kajsa* med skärpa framhållit att vi inte får glömma att komma ihåg att minnas att påpeka. Hemmaseger blev det i *Trollet 30 år*, där Lemoness e Callit-Lemoneva, en Skrådenetillverkning i flera led bakåt, högeligen gladd äg/tränaren *Thomas Hansson* som själv bor inom gnägghåll från uppfödare Sigurd. *Peter Ådefors* med rötter i vildsvinens

Dagens Rätt = en rejäl pastemacka.
Foto: A. Albinsson.

Tenvik skötte tömmarna, som vanligt elegant och effektivt.

OBS! Gör en markering i almanackan för *tisdag 9 juli*, i den intensiva travveckan. Då får vi en utlokaliserad **TRIO-dag**. Ett intressant experiment. Annars känns det ju som om Dagens Rätt i viss mån tappat sin kryddning. Lite smak av värmländskt speckfläsk (på vildsvin) sätter kanske sprätt på matlusten?

Dagfinn Aarum t v och *Peter Ådefors* var två som firade pingst - hänyckningens helg - med besök på hederstribunen. *Peter* hänyckte sen vidare till Solvalla och V64, där han satte dit *Amigo Boy*. Flott!

Märta Andersson, Damklubben, håller en väl kyld bansebutelj med sprateltvatten i beredskap för *Dagfinn*. Alla trippelvinnare uppvaktas med sådan läskande dryck. Marknadschef *Ken Karlsson* övervakar.

Krokens Blädder

100-JUBEL

Fotnot:
Per
041101
har
Halldin
gästst 105
banor!

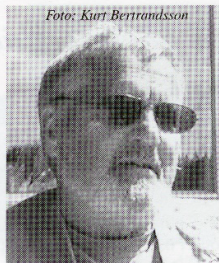

Foto: Kurt Bertrandsen

BECKHAM TILL REAL MADRID, HALLDIN TILL HAGFORS!

Vår ständigt flackande reporter Stig Lennart Hall-din har varit ett eftertraktat byte bland travbanor runt om i världen. Likt fotbollssparkare Beckham har han fått höra "kom till oss" ur snart sagt varenda buske. Det har gällt att locka honom att förlägga sitt 100-banejubileum just till *deras* bana och nu, så här i efterhand, kan avslöjas att det har rört sig om hisnande övergångssummor. Men Stig Lennart har bara ruskat sina silverlockar och Mona Lisa-lett.

Vår man lät det sportliga gå i första rummet och likt ett Bosman-fall stegade han den 6 juni, nationaldagen, helt gratis in på Bana Nr 100, Klarälvsstravet Hag-fors. Ett superbt val! Snyggt, Stickan!

Här bjöds Stig och 3480 andra travsugna en alldeles förtjusande travanläggning på en tallmo med utmärkt doserade uppskottade gräsvallar där publiken kunde gotta sig i eftermiddagssolen. Inne i den hypersnabba 1000-metersovalen har sparats ett dussin frötallar, kvistade så högt upp att de inte alls skymmer händelserna på bortre långsidan. Trivsamt! Till denna ljuvliga miljö hade Färjestad förlagt en halv tävlingsdag inkl en full V5-omgång. Succé var ordet och Stall Succés (Copiad) stämma i världen. Ponny-Conny Evensson, angav med Jikas Pluto tonen direkt från start när han i en seg och långvarig, närmast bitter, fight tvålade till kompi-

sen Tryggve Krafft (Forsa Pastorn) på mållinjen i ett högklassigt ponnylopp, där rutinerade namn som Thore Skogman och Lars Tvåan Nilsson förvisades till undanskymda placeringar.

Vi har inte följt skapelseprocessen av banan utanför Hagfors på närhåll, men vet att den tillkommit på ytterst kort tid. Det är inget annat än ett storverk de åstadkommit, eldsjälarna Åke Lindgren, Lars Andersson, Jörgen Eriksson och allt vad det heter. Där nya stallet står fanns för tre månader sedan bara furor. Två man, Åke och Jörgen, byggde i rasande fart och borde definitivt platsa i Guinness Rekordbok.

Vi vill med detta antyda att vi fått ytterligare en favoritbana att lägga till Ämål, Arvika, Hogane och Årjäng. *Hagfors i vårt hjärta!*

P.S. Helhetsintrycket skändes inte på minsta sätt av en förträfflig hamburgare, utsökt kryddad och näringscertifierad via en exakt avvägd dos fräsch gul lök.

HAN HAR BESÖKT 100 TRAVBANOR

Vid en enkel men värdig ceremoni på stallbacken hyllades en påtagligt rörd Stig Lennart för sin hundrade bana av såväl sin chefredaktör (tog kortet) som ÖSTEN JOHANNESSON, Årjängstravets styrelseklippa. ALLEY FORCE, innehavare av det absoluta banrekordet på Hagfors 1.16,1a/2140 (Dagfinn Aarum körde) mångfaldigade den halldinska veckopengen med ett 5.40-odds.

Krokens Blädder på Årjängs-måten

17 september

Nordmarkens Travskälls första tävlingsdag sammanföll med marknaden för 75 år sedan. Båda evenemangen hade flyttats en vecka från torsdag 23 till 30, eftersom en barnförlämningsepidemi härjade och större folksamlingar var förbjudna. Inte helt ovanligt med såna förbud, Östersund fick 1938 ställa in av samma orsak. Barn kunde undvika att bli smitade bara de lät bli att äta fallfrukt och sparka i lövhögar. Sades det.

Då vår bana fyllde 20 år, var den redan etablerad som en av de verkligt ansedda. När marknadsdagens stora norsk-svenska poänglopp stod på programmet, ville de flesta vara med.

STEGGBEST var det stora namnet vid mitten av 1950-talet. Han och showmannen Eilif Schou var ett omåttligt populärt ekipage i Nordmarken, som de besökte första gången 1955. Det året vann nr 17 Elvard/ Nils Nilsen i två raka, bägge gångerna med nr 21 Urdsönn/ Karsten Buer som tvåa och nr 20 Steggbest trea. Mycket häst! Urd-

sönn 40 m bakom vinnaren hade bästtiden 1.32,9 = banrekord.

1956 fick Eilif vackert lämna tömmarna till sonen Jahn och själv stå vid sidan och se på, när de båda sopade rent i två raska. Eilif var avstängd för något hyss. Faktiskt var Steggbest inte favorit i första avdelningen, den korta, för hemmapatriotiska optimister hade gett Prins Silver den rollen. När den norska slutrökaren avlossades på upploppet fick dock dalslänningen sträcka vapen.

1957 var det stora året. När Spenter hade kastat sig i ett hejdlöst fel från start och Steggbest hade elva hästar före sig in på upploppet, såg det ut att kunna bli svenskt i topp. Men ick! En halvmeter från staketet svepte Schou och hans häst allihop och 10 m från mål var de först. Nytt svenskt rekord: 1.30,8/1720 och stor show efteråt när publiken fick hälsa på vinnaren i bästa Stefan Melander-stil.

I långa avd var det ombytta roller. Spenter/Ivar Larsen travade från

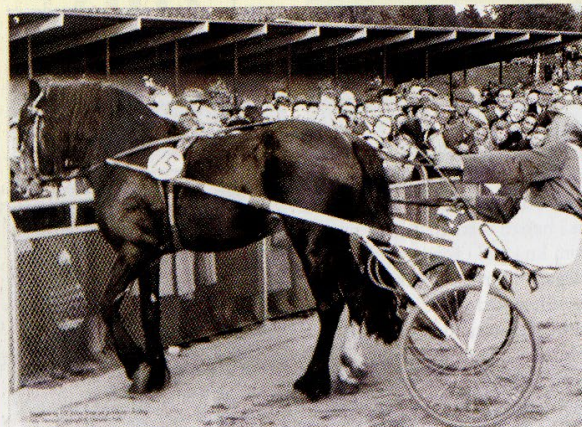
start, medan Steggbest till publikens förtvivlan galopperade. Spenter hade allt under kontroll på upploppet, när Algot Scott tog fram sin bästa finishkörning och övertalade Valdemar att komma igen till knapp vinst. Halvskräll på toton förstås: 23.45. Steggbests 4:e-plats räck till totalseger. Med en viss rätt rapporterade Perman i NWT att Steggbest den här dagen inte var helt juste, vilket kan vara en förklaring till galoppen. Han "nickade betänkligt" i defileringen. Men sveriger rekord blev det!

Kallblodscirkusen fortsatte till Örebro, där Runsy vann korta och Steggbest långa avd. Runsy etta totalt.

Nästa anhalt: Färjestad. En kolossal uppskriven drömmatch mellan Runsy/Steggbest/Urdsönn/Spenter/Vinvar skulle en gång för alla avgöra vem som var Den Bästa. Svaret blev Dorstjärn, kusk Gunnar Karlsson. Stavnäsborna vann korta avd på 1.35,9, nytt rek, före Runsy 33,6 och Spenter 32,8. Urdsönn och Steggbest 32,2 från dryga tillägg. Sen kom ett rejält skyfall, som tydligen besvärade alla normmän utom Spenter. Han vann det långa loppet tätt före Dorstjärn, som blev slutsegrare. Som ytterst märkbart noterades att sist i mål skrittrade de övriga tre norska megastjärnorna i drömmatchen.

1958 var Steggbests form i dalande. Oplacerad. Han hade troligen för mycket att bestyra inom aveln, inte minst i Sverige, där han blev en dominerande linjebildare under många år. Spikla/ Karsten Buer gick inte att rå på den här gången.

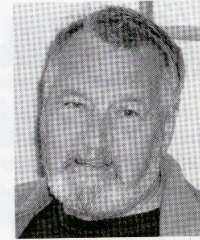
I Nordiska Trvmuseets Hall of Fame hittar vi förstas Steggbest. Där kan han snacka gamla travlöp med Karsten Buer, om han känner för det.

Fast han var hingst hade Steggbest ett otroligt lugnt psyke. Eilif Schou kunde släppa tömmarna och lämna honom på stallbacken utan att något hände. Här säger han hej till publiken efter sitt svenska rekord 22/9 1957.

Krokens Blädder

GODA GENER

KOPPOM FOTO
ATELIE SUNE ÖJSTRAND

I stället för ett pampigt bröllopstal hedrade Hallsta Lotus sin tränare Jan-Olov Persson - i akuta gifstankar - genom att i ett visserligen rumphugget men ändå kvalitetssäkrat årgångslopp ta hem en bergfast seger. En annan som han samtidigt ärade var förstås pappa Järvsöfaks, den nyblivne 20-travaren (19,1), nationalidolen, som i sin första 3-årskull redan kunnat räkna in mer än dussinet segrare. En formidabel avelsstart!

Att ärfiliga faktorer är oerhört viktiga inom travaveln, det har man vetat sen urminnes tider. Även bland oss tvåbenta är en förmålig genuuppsättning eftersträfvärd. Det har KIM BOSTRÖM begåvats med. Bakåt i stamtavlan har hon sålunda farfar John U Karlsson, den dekorativt skäggbeprydde svanskogingen som avslutade sin sulkykarriär för ett par år sen med att bli amatörchampion i Årjäng. Kim började pyssla med hästar hemma hos John U mycket, mycket tidigt och som för de flesta andra i branschen var det ponnyhäst som gällde i begynnelsen. Nu är hon anställd hos Jan-Olov Persson och trivs ypperligt med tillvaron särskilt som hon har förmånen att få sköta inte bara Hallsta Lotus utan även Åkre Lurifax, också han förstas efter Faksen och nybliven svensk rekordhållare med 1.30,1a/ 2140.

Tung politiker i Väst är Åmåls GUNNAR KVAMME, 1:e vice ordf i kommunfullmäktige, som får vara med på kort i Blädder för att vi vill hylla 80-åringen Åmåls-travet, där Gunnar är dynamisk sportchef. Vi tror att Bean Streep och Björn Goop instämmer i våra gratulationer till vår vänortsbana, som hade en kanondag i lördags med V75, massor av folk, solen påkopplad för fullt och två Horpestadsegrar med årjängska andelshästar som upptakt (Unique Ås och Chilly Vippen).

Leve Årjängs duktiga Damklubb!

Blädder

säger något gott om Sillerud

Gammal kulturbygd, det epitetet gäller sannerligen SILLERUD, denna vidsträckt församling som på ömse sidor utbreder sig kring E 18. Att det andliga intresset alltid varit stort, därom vittnar den magnifika kyrkan dimensionerad för fyra gånger nutidens invånartal 1150. Samma arkitekt, Langlet, ritade stortingsbyggnaden i Kristiania. Den legendariske kyrkomannen Peter Fjellstedt föddes 1802 i Signeby, bara en sån sak.

Men Sillerud nöjer sig inte med att rulla tummarna och blicka bakåt. Unga friska krafter har gått samman och bildat *Silleruds Framtidsgrupp* med inriktningen att utveckla arbete och fritid i församlingen. SF vill:

- * bygga företagshus och stimulera företag att jobba från Sillerud

- * få tillgång till lokaler för föreningar, byalag och landsbygds folk

- * vara en drivkraft för innovativa tankar och verksamheter

Givetvis välkomnar SF alla som vill vara med och bygga upp det nya Sillerud. *Byggekonto*ret i gamla Silleruds station, vägg i vägg med Rickard Ohlins Ica-affär, är en lämplig kontaktpunkt. Anette, Ulla och Birgitta vet mer. Tel 0573 - 401 55.

Inom travet har naturligtvis Sillerud alltid hållit sig framme. Redan när 1900-talet var nytt importerade Axel Trel i Sanda för stora pengar en norsk travare vid namn Ravn. Investeringen var en fullträff och Ravn blev

en stor dominant som tävlingshäst men framförallt som avelshingst. Sålunda blev han bl a far till den vittberömda Värmlands-Pälle, en svensk rekordhållare som till slut hamnade i Norge. Ravn var fader även till Balder som blev den som slog Pälles sverigerekord. Balder var också född i Sillerud, hos Ideon Johansson. Balder lämnade småningom en annan topptravare, Prins av Balder.

I halvmöden tid har Sillerud sett en segrare i Erik Perssons, Solelsa (Sigurd Olsson) 1957.

Naturligtvis finns också idag klasstravare i Sillerud. Ur

högen plockar vi Svante Karlssons två ungdomar, som finns hos Stig H Johansson och snart kommer till start. Men fler är på gång, inte bara hos Svante.

Född i Signeby, fast 150 år efter Peter Fjellstedt och aldrig riktigt inne i missionärsbranschen, är en av Silleruds många skickliga amatörer, ÖSTEN JOHANNESSON, ung och lovande sen 35 år tillbaka. Han t h är hästagarordförande och heter Öjstrand. Tandläkare också. Här vill han få Östen att satsa på ett implantat.

Krokens Blädder

6 juli

De är relativt få. Först ut var Fairland/Uno Swed 1969. Utöver honom är det faktiskt bara Madison Avenue -77, Callit 87-88, Copiad -94 och Steinger 2004-05. Men den här gången hamnar jag 35 år bakåt i tiden.

Edas store son, Skrot-Kalle Adolfsson, presenterade 1976 sin glänsare Boett i toppskick. Hästen var 10 år, en storväxt ljusfux med en utstrålning som inte var av denna världen. Han hade som unghäst varit en av de absolut bästa i landet, bl a kriterievinnare, men gick sönder och ansågs av somliga ha karriären långt bakom sig när Karl inhandlade honom, ett köp som var en historia för sig, en typisk Skrot-Kallegrej. Boett skulle säljas på auktion och stod hos Sören Landin på Solvalla, där Kalle tittade på honom och direkt gillade vad han såg. Han bad att få provköra, vilket han också tilläts, fast Landin var lite motvillig eftersom hästen var i toppform och något kunde gå snett. Men allt fungerade. "Tror du det går att handla honom före auktion?" - Nej, det trodde inte Landin, men ring urmakarn som äger hästen, han har i varje fall satt ett lägsta pris på 25.000. Urmakarn fanns i Västerås men kastade sig i bilen och anlade efter en timme. I början spjånade han emot, men han gav till slut med sig, eftersom Kalle dels inte hade möjlighet att komma på auktionen (hm!) och dels råkade ha just 25.000 på sig. -Låt gå! sa gubben. Men hur frakta hem nyförväret? Landin tipsade

När ett litet barnbarn troskyldigt kräver ett rakt besked om vilket Årjängs Stora som jag minns bäst av de 58 jag upplevt (missade Miss Golden -62), blir jag initialt helt ställd. Det är ju så många. Francesgalan 1954 förstås, den glömmar väl ingen, men ändå tror jag att jag helst återvänder till de tillfällen när hemmahästar lagt beslag på lagerkranen.

om en Mercedes hästbil som tränare Bruno Svensson eventuellt skulle sälja. Telefonkontakt, jorå, bilen kunde köpas, men den stod fullsmockad med sågsån utanför stallet hemma hos Bruno. - Kom hit så hjälps vi åt att skotta ur, sa Karl. Sagt och gjort. Så kom det sig att Kalle i Mersa med nyinköpt häst kom hem till Eda klockan 03.15. (Två dar senare sålde han fordonet till Otto Hall i Karlstad. Antagligen med nån krona i förtjänst).

Den hästhandeln behövde Kalle aldrig ångra. Boett vann massor, Oslo Grand Prix (för Sören Norberg) och Amatör-EM 1974, då ägaren själv körde, jämte mycket annat. I slantar blev det totalt 793.000 kr vid en tid då pengarna hade ett helt annat värde än idag. Hemma i Arvika hade han länge det absoluta banrekordet på för den epoken enorma 1.16,0, om jag inte minns galet. Och så vann han med sin ägare i vagnen näst

ÅRJÄNGS STORA HEATLOPP.

I heat 1 hade han framspår och kunde med nån decimeter hålla undan för Emter W. Med bakspår i andra heater var fuxen utan chans att nå Nick Scott/ Bertil Rogell. I skilje var det en bra bit in på upploppet fortfarande ovist vem av heatsegrarna som skulle vinna, men 100 kvar fick Skrot-Kalle övertaget under ett publikjubel som måste ha hörts åtminstone till Rudsgården norr om Koppom, drygt halvvägs till Eda. Dessutom sken solen som en besatt, vilket den ständigt (ha!! sätt.anm.) gör vid stortrav i Årjäng. En festdag!

Boett drabbades av tarmvred och dog 12 år gammal. Han ligger begravnen utanför Karls bostadhus. Adress: Skrot-Kalles väg 17, Charlottenberg.

BOETT, en syn för gudar.

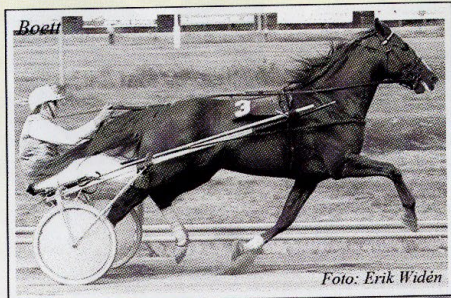

Foto: Erik Widén

KROKENS BLÄDDER

om transport av häst

"Han ä så snäll så du kan le'n i en syträ te Määlre" brukade hästhandlare Ivar i Bötten försäkra, när någon ifrågasatte psyket hos en salubjuden krake. (Vad hade han i Mellerud att göra? Och varför en syträ?) Jag kom att tänka på det uttrycket när jag såg ett gäng moderna, lyxiga hästbussar stå parkerade på stallbacken.

En som verkligen var med om en strapatsrik transport var Magnus Danielsson, Sandvika, Trankil. Han och hans kompis Nils Bäckström, Skenhall, handlade i september 1961 ett 10-årigt högklassigt sto för avelsbruk. Tarragona hette hon, uppfödd av den välkände Curt Jacobsson, Stall Nevitsborg, Staffanstorps. Priset var ansevärliga 4.000 kronor eftersom stammen var superb med schlagerhingsten Sir Walter Scott som far och USA-importen Ruth True som mor.

Stoet var klar för avhämtning hos en farbror utanför Kungälv. Köparna lånade av Ossian Andersson en lastbil med en hemmagjord påbyggnad på flaket, en s k bööle. (Bööle förresten, ett sånt märkligt ord. Finns det i nåt annat språk? Finns det överhuvudtaget?) I Kungälv traskade Tarragona lugnt och snabbt upp på bööla, men när Nils skulle binda henne vid bommen längst fram blev hon helvild. Kastade och slängde med huvet och knäkte armen på Nils mot bommen. Det var bara till att starta lastbilen och leta upp Kungälv lasarett. Armen var av. Hemfärd med skadad Bäckström men utan häst.

Efter en vecka gjorde Magnus ett nytt försök att få hem nyförväret, men då inte med sjukskrivne Nils utan med dennes bror Mårten som resesällskap. Den här gången kom man till Kungälv i en vanlig personbil. Med denna som förtrupp inleddes en fotvandring hemåt, mestadels med Magnus som ledare av stoet. Hon var hur snäll som helst, inte ens särskilt bilrädd. Mot aftonen nådde sällskapet Grohed, där man övernattade på ett foderbord (!).

När cykellaffären öppnade på följande morgon, hängde Magnus på låset och köpte en velociped. Det var väl investerade pengar för sedan gick färderna betydligt lättare. I Bäckefors var det dags för en ny övernattnig, och sen var det bara sju mil kvar till Sandvika. Lite mer kanske, för av hänsyn till det pulserande gatulivet och trafiken i Bengtsfors valde man att passera den köpingen väster om Årtingen. I kvällningen dag 3 nådde sällskapet äntligen stallet i Sandvika.

Hur lyckades då Tarragona i aveln? Ja, Magnus försökte med 5 olika hingstar. Den förste, ryssen Turist, gav Turgona, mycket kapabel men ganska knäpp i skallen. Sålades till feshandlarn i Göteborg och gick i träning till Uno Norberg f v b till Leif Berggren. Drog ihop 76.000 kr. Ideal Kairos gav en

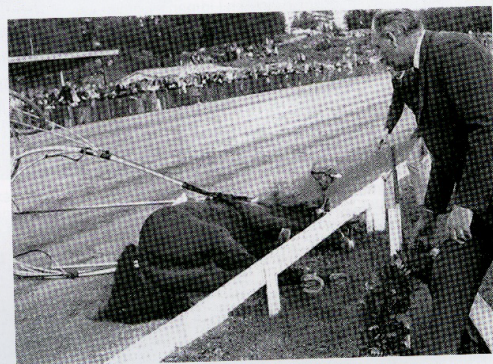

Magnus med sin senaste stjärna, MILLGONA (2005). Kroken dissas sig själv. I gårdagens program satte han efternamnet Nilsson på sin kompis OLA KARLSSON. Därför får han inte vara med på bild idag. Skamvrån!

nit (Kaigona) medan Jens Protector lyckades aningen bättre (Jenseman). Juba II fick sonen Jubist, som aldrig kom till start, vilket däremot Enac Hanovers dotter Lill Gona f. 1968 gjorde. En (1) gång. Oplacerad. Nit alltså? Nej, nej, hon blev mor till en V65-stjärna, Train Blocs vindsnabba dotter Ballerina Bloc, som i början av 80-talet sprang in en kvarts miljon kronor. Motsvarar säkert långt över miljonen idag.

Magnus, 84, är aktiv som amatörtränare än i dag och har två hästar i stallet. Den yngste, en 3-åring, Krabat e Thai Tanic - Millgona, kan bli hur bra som helst. Och så har Magnus äntligen kommit på varför Tarragona vägrade åka bööle: Hon ville inte bli uppbunden. Hade hon fått röra sig fritt så hade hon skött sig oklanderligt. Tror vi.

Magnus och Mårten hade förvisso behövt ha med sig en grupp omhändertagande samariter ur Årjängs Damklubb, de som är värddinnor för den här travdagen. Utan dessa tjejer hade vi ingen midsommarstång, ingen ögonfågnad på vinnartribunen och inga lotterivinstbullen att ta med hem till en ivrigt väntande familj. Längje leve Damklubben!!! Njut gärna en kopp kaffe i deras kaférestaurang nära lekparken.

HETA GENER

Tarragona gillade inte alls att stå bunden. Hennes bästa avkomma, Turgona, hade inte mycket till övers för prisutdelningar. Leif Berggren håller fast henne, medan prisutdelaren måldomare Göte Sandblom släpper lagerkranen för att hjälpa till.

hyllar gårdagens spelare/uppfojdare/ägare/tränare
samt Dagens Stamgäst, allt i en och samma person:

JOHANSSON, ERIK, NÄVERN.

Bland dammråttorna i redaktionens skrymslen hittade vår objektsanställda lokalvårdare ett gammalt tummat svartvitt fotografi. – Vilka är dessa marknadsbesökande tjugiga herrar i lädersmäck? sporde hon. – Därom vet jag besked, genmälte jag.

Han till höger är Ingmar Danielsson, Nordmarksbyggens förrförr redaktör, mannen bakom bildverken Ögonblick i Nordmarken och Nordmarken under 40 år, numera ankare i en gubbgupp som sliter med en ny hembygdsbok, arbetsnamn Nordmarken och Årjäng Förr II. Ut kommer, om höstvindarna blåser rätt väg, till julen.

Det är den andre herrn som har varit allt som räknas

upp i ingressen. Vi firar nu i december minnet av en anseilig V65-vinst, som utföll till hans förmån i samband med att han 1980 passerade 50-strecket, det som kallas livets middagshöjd. På V65 spelades den lördagen 16.152.058 kronor. Efter 35 % avdrag delades resten, 10.498.837, upp i två pooler med 5.249.418 i vardera. Ingen enda sexa hittades, varför poolerna flyttade ner ett steg till en 5-rätts- OCH en 4-rättspott. När konfiskation av 6-rättspotten med flytt till en annan spelomgång, s k jackpot, förekom inte 1980. Tur för Erik det, som nu fick kvittera ut 2.530.185 spänn, inkluderat en dryg halvmiljon för 119 st fyror.

Det märkliga var att när dåtidens näst största totovinst i Sverige hamnade i Årjäng, INTE EN ENDA avundsjuk surgubbe hov upp sin röst och missunnade. Erik hade slitit i affär hela sitt liv och var då som nu en populär person. Men vad hände sedan? Jo, han avyttrade sin butik, Eriks Färg, och köpte travhäst, f ö också en vinstlott, för Harold Key försörjde sig mer än väl. Sen började han med egen uppfojdning, även det med stor framgång. Hästarna med kennelnamnet Nävern kombinerat med namn på grannar i Högerud (Näverns Carolin, Johan, Anna, Olle o s v) tävlade under massor av år hemmakring och på V75. Detta åstadkom Erik utan att ha den minsta tidigare erfarenhet av travryket. Strongt!

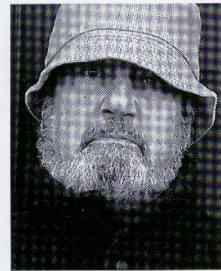

Sin sista produkt, Näverns Erik, gav förra färghandlarn helt enkelt bort till en av sina ställtjejer innan han drog sig tillbaka till sitt stambord på restaurangen, där man numera hittar Dagens Stamgäst. När topospelet i år temporärt hamnat i bakvatten och Remy sliter sina grånande testar för att komma

åt de hajar som spelar system på 200.000 enkelrad, ofta snyltande på jackpottar, har jag ett förslag: Vi lägger på 1 krona på varje kupong (enkelrad). Det drabbar visserligen oskyldiga, typ mig själv, men vaddå? 8 kronor som blir 9 tar inte alltför mycket på pangschonen. Det offrar jag gärna på spelsäkerhetens altare. Vid jackpot brukar jag faktiskt flaska till med ett 16-kronorssystem, som då skulle betinga 17, men vad gör man inte för att få kittlas lite av speldjävulen!

Eller gör som på Näverns tid, flytta de s k jackpotmillarna uppåt eller nedåt så att de kommer till nytta i en pool där vi gamblare samma spelomgång får nytta av dem. Jackpotten förpassar vi till nattkärlat. Den här malören med Harrisburg (Åmål) var egentligen bara positiv. Nu har det osannolika hänt (om det hänt, men det är osannolikt) och därför är det extremt osannolikt att det händer igen (fritt efter Tage Danielsson). Sitt i båten!

APROPÅ MODE När, frågar man sig, ska första raklångliggande kusk dratta bakåt ner i backen? På det sättet låg aldrig min idol Rikard Lorentzon. Hade han gjort det, hade han aldrig tagit sig upp till sittande igen utan kran. Gynekologställningen hade han nog heller inte fixat, han lät helst åtminstone ena benet dingla fritt.

Krokens Blädder

om FÖRLORAD SON och ISARNAS HERRAR

Istriden – istravens glada lördagar – är över och den grå vardagen tar vid. Som vanligt har massor inträffat under vintern. Det största är väl att VÄRMLANDSTRAVET blivit till, det administrativa/organisatoriska sammangäendet mellan Arvika, Färjestad och Årjäng. Avsikten är att de tre banorna ännu bättre än tidigare ska samordna sina tävlingsdagar, sin ekonomi och sin marknadsföring. I spetsen kommer att stå den son vi trodde vi förlorat för alltid, CURT ANDERSSON, som vi härmed hälsar välkommen åter till den värmländska fadersfammen. (Vi vet mycket väl att CA har rötter i Närke, men det förtränger vi en sån här gång).

Istrav, ja. Till att börja med nämner vi Christer O Andersson, årets iskalle champion, den körintelligente amatören från Klässbol som med tillämpning av skalan 5-3-1 skrapat ihop hela 64 mästarpoäng. Av proffskollegerna har J-E Halvardsson varit lyckosammast (45), tätt följd av Sören Jakobsson (41). Liksom JEH har Lennart K Eriksson sina rötter i Holmedal, en

kommundel som generation efter generation spottar fram duktiga hästkarlar. Det har nåt med grundvattnet att göra, tror forskarna. Lennart K har i alla fall ställt i ordning sin *Dalstina*, en förut ostartad 8-åring e Fjeldar – Bestina på ett sätt som gett 7 vintersegrar. Kommer snart ut i "riktiga" lopp. Ta det som ett tips.

Det är väl ingen som kommer ihåg serien *Fyffe-Chilly Creek-Hollywood Arrow-Princess V-Osteopaten*? Nej, närminnet är inte vad det varit. Det har det aldrig varit.

I alla fall såg den så ut, den femling Björn Goop satte vid premiären i fjol och som i praktiken punkterade spänningen i striden om championatet. Naturligtvis siktar han i år på tredje raka, men vi tror inte det blir nån skratmatch. Tom Horpestad har en makalös flock ungddjur i sitt stall och har liksom Björn begynt säsong 00 på ett strålande sätt. Och fler aspiranter på titeln Årjängs Champion finns det för det är en beteckning vem som helst är stolt över att ha på visitkortet.

– Värmlänningar är så seriösa, det uppskattar jag, säger Curt Andersson inför återkomsten till Frödings landskap. De är raka i kommunikationen, uppriktiga och ordhålliga. Det en värmlänning har lovat, det har han lovat. Inget flams och trams. Stockholmarna var mer för att göra narr av folk och så är dom en aning sega. Har dom lovat komma och hjälpa en att t ex laga till ved på måndag, kanske dom kommer en helt annan dag, om dom kommer alls.

En sak till: Snackar man med er värmlandsjournalister så kan man vara viss om att man blir korrekt citerad!